

ברשות השידור, והמעוררים סערות ציבוריות בתקופה האחרונה.

צל"ש

ושוב גרם לסערה

לשימרון שיסר, הכתב המדיני של קול ישראל, שהצליח שוב להביא סקופ חשוב וגרם לסערה בארץ ובעולם. שיסר ירוע כמבאי סקופים, והוא אף נקרא בשם החיבה "שימרון סקופ". השבוע חשף את דבר הפגישה שהיתה בין שגריר ישראל בצרפת לבין שגריר ברית המועצות בארץ זו ואת תוכנה, וגרם לגלים בינלאומיים. לאיש שהרליף לו את הידיעה מגיע משהו אחר (ראה עמוד 16).

מאחורי המירקע

המילחמה על שילון נמשכת

השבוע הגישו 10 מחברי מליאת רשות השידור ערר ל**יצחק נבון**, שרהחנינו והשר הממונה על רשות השידור. הערר הוא על החלטת המליאה, שלא לאפשר את מועמדותו של **דן שילון** במיכרו לתפקיד מנהל הטלוויזיה, בגלל חוסר בתשורת רישומים. העשרה טענו במכתבם לשר, כי החלטת המליאה פסלה באופן בלתי-חוקי החלטה קודמת של המליאה, שהתקבלה אחרי שני דיונים ארוכים, שלפיה נסיון יכול לשמש תחליף לתעודה אקדמית רישומים. הם טוענים כי ההחלטה המכריעה של המליאה בעת דיון על משאומת המתקיים בין רשות השידור ואגודת העיתונאים בנושא התעודה לא היה כלל על סרריימה של המליאה. לפי סעיף 12 לחוק רשות השידור יכול שרהחנינו לעשות כמה דברים — הוא יכול לדחות את הערר, הוא יכול להחזיר אותו למליאה ולהמליץ לפניה לרון שוב בנושא זה, והוא יכול להעביר את הנושא לדיון בממשלה. העשרה מבקשים מן השר להעביר את הנושא לממשלה ובקשתם, כך נאמר בהקדמה לערר, הם מבקשים שהשר יורה למליאה שלא לעשות שום צעד הקשור בהחלטה הבלתי-חוקית שהתקבלה. ייתכן מאוד אם יועבר הנושא לדיון בממשלה, היא תדון ותקבע גם בנושאים אחרים הקשורים

פיילוט לא לשידור

השבוע צפו כמה בכירים בטלוויזיה בתוכנית האירוח החדשה, שאותה יגיש **שימרון טסלר**, איש מחלקת החדשות. התוכנית נמצאת בינתיים בשלב שנקרא בשפה המקצועית "פיילוט", והוא מעין תוכנית-דמה, שנועדה לכרוך את האופי של המישור, את מיקום המנחים, את התפאורה ואת ההפקה.

ייסוף בראל, המנהל הממונה של הטלוויזיה, מתכוון לאשר את התוכנית לשידור באחד השבועות הקרובים. היא מיועדת לשידור בלילי שבת, ובה יארח טסלר כתבים שונים של מחלקת החדשות, כשכל כתב יבוא לאולפן מראיין שלו ויראיין אותו.

יריבי בראל טוענים שתוכנית זו באה לאפשר שוחרמסך ביד רחבה — הן לעיתונאים שמבקשים לרכוש את הסדרה, הן לאורחיהם של אלה (ראה הנדון).

התוכנית כלולה בלוח המישורים החדש שהציג בראל למליאת הרשות. לוח המישורים אושר על-ידי המליאה, אך האישור מתנה בכריכת ועדה של חמישה איש — מנכ"ל הרשות, איש הכספים של הרשות, חבר ועד-מנהל אחר ושני חברי מליאה. ועדה זו טרם התכנסה לרון בלוח המישורים, ובניתיים עוסקים בטל-וויזיה בתוכניות החדשות ומתכוונים להעלות אותן על המירקע, גם אם לא תהיה בדיקה.

במקום ערוך שני

הד"ר **ישראל סלג**, חבר הוועדה-מנהל של רשות השידור, עושה נפשות לרעיון חדש שלו היכול, לדבריו, לעקוף את המכוח שנקלעו אליו בעיקבות היוונים הארוכים על כינון הערוץ השני. הנושא אינו מתקדם בגלל מחלוקת בין **יצחק נבון**, שרהחנינו לבין **אמנון רוזני** **שטיין**, שרהתיקשורת. שתי פגישות שנערכו בלישכת ראש-הממשלה לא מסכנות פיתרון קרוב.

פלג מציע לאמץ שיטה הקיימת בכמה מדינות בעולם של טלוויזיה בתשלום. לפי שיטה זו תקבל חברה פרטית זיכיון לשרד השידור מועבר באופן מוצפן (או מוערבל, כעגה המודיעינית), לכל מניי יש מפענח בניתו, ורק כך הוא יכול לקלוט את השידורים. התשלום יכול להיעשות בשתי דרכים: תשלום חודשי עבור מכשיר הפיענוח, או תשלום בעזרת מונה השידורים נעשים במיקרו-גל, וחוסכים בנית תשתית טכנולוגית והצבת משדרים גדולים. השיטה יכולה לחסוך גם את שינוי החוק, משום שאלה שידורים כמו השידורים של מכשירי המוטורולה, המועברים בגל מיוחד. בניתיים ווכה הצעתו של פלג בתגובות חיוביות, וייתכן שתעזור לפתור את התיסבוכות החוקיות והבינמשרדית.

פלג גם מצא שם עברי לשיטה: טייבת — טלוויזיה בתשלום. השם עדיין לא קיבל את אישור האקדמיה ללשון העברית.

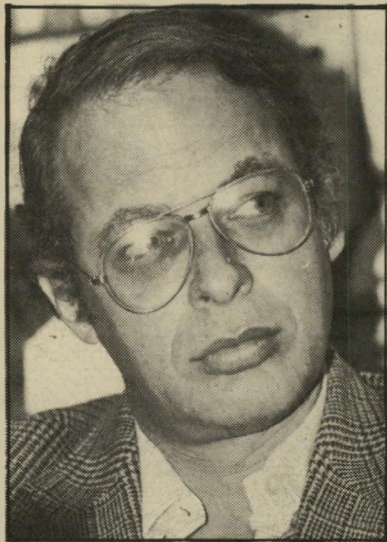
בתוככי הרשות

לא יודח

בניגוד לשמועות עקשניות, שניסו להפיץ אנשים שונים בהנהלת רשות השידור, כיחט

הפרוטוקולים של זיקני

אנטי-ציון

מנחה יערי בושח

איני יודע מדוע אהוד יערי השפיל את עצמו והסכים להנחות "דיון" עלוב זה. יערי הוא עיתונאי רציני. הוא השתתף בכי תיבת ספר חשוב על מילחמת-הלכנון. יש לו שם שכראי לו לשמור עליו. האם היה כראי לו לבזוז את כל זה בשני ערכים? האם יש איזו משכורת שהיא השווה את זה? אני מתכוון, כמובן, לתוכנית בת-שנייה-הערכים על הטור, שהיתה כולה בזיון ועלבון לאינטלי-גנציה של הצופה.

במרכזה של התוכנית עמד סרטי-עמולה, שהיה מתאים ברמתו לטלוויזיה הסובייטית. היה זה סרטי-עמולה ישראלי מוסווה, שנתפר בחר טים גסים ביותר, ושהשתמש בטכניקה הפשוטה של שטיפת-מוח. הצירוף טרור-אש"ף אש"ף טרור חזר בו פעמים איך-ספור, עד שהשתרש בתת-ההכרה של הצופה, כשהוא מחובר לסימלי-שינאה אחרים.

עיקרו של הסרט: כל מי שמתנגד לארצות-הברית ולישראל הוא טרוריסט, כל מי שמתנגד לברית-המועצות ולמועמ קד'אפי הוא לוחם שיחורור. קיימת רשת בינלאומית נתעבת, המנר הלת על-ידי מוסקוה ואש"ף, וקיים מגננון נגדי מפואר ועטורת-הסולה, ובראשיו ארצות-הברית, גרמניה המערבית וישראל.

במפת מיבצעי-ההילה של ישראל נגד טרור הבינלאומי מופיעה כסרט גם פעולת-לילה-אמר. לא נאמר, כמובן, ששם נרצח מלצר מיסכן, שנחשב בטעות לטרוריסט מסוכן.

סכיב סרט זה, "התוכוח" שלושה. זה מכבר לא ראיתי שלישיה כזאת.

האיש המרכזי היה בנימין נתניהו. התביישתי להיווכח שזוהו ראש המישלחת שלי בא"ם, הלוח הארונה של ישראל לעולם הרחב. כי תפיסותיו של נתניהו זה גבולות ברביליות פוליטית, והן מתאימות לרמה של ילד בכיתה ג'.

איך הגיע אדם פרימיטיבי כזה לתפקיד שבו הוא אמור לייצג אותי בעיני 150 אומות? הוא רוויזיוניסט אמריקאי, ידיר אישי של משה ארנס (שגם הוא רחוק מלהיות ענק אינטלקטואלי) ואחיו של חלל אנטבה. מה צריך יותר כדי לעשות קריירה במשרד-החוץ של יצחק שמיר? אולם נתניהו הוא גאון לעומת פרופסור אחד בשם אלכסנדר, "מומחה לטרור". איני יודע מניין גירדו אותו. במשך שעתיים של דיון לא שמעתי מפיו אף מלה אחת שלא היתה טיפשות מוחלטת. וטיפשות נשארת טיפשות גם כשהיא נאמרת במיטבא רסי.

בין שניים אלה ישב הר"ד אריאל מררי, שנראה כאדם אינטליגנטי, ושהשמיע פה ושם הסתייגות רפה מדיבריה-שטות של עמיתו. אולם בעיקרו של דבר הורה עם קו שטיפת-המוח ("טרור-אש"ף" — אש"ף-טרור). יתכן שהוא צריך לרצות מישהו, המממן את המכון שבו הוא מועסק. ראיתי את שמו גם בין יועצי הסרט המטופש. סיבה רומזה?

לגופו של דבר, לא עוררה התוכנית אף שאלה רצינית אחת, וממילא לא השיב עליה. מהו

ההבדל בין טרוריסטים פריסובייטים באל-סלודור, ובין לוחמי-שיחורור פראמריקאיים באפגאניסטאן? האם אצל של דויד רויאל, שהטמין עצמות שזקים ערכיים והרג עשרות נשים וילדים, היה אירגון-שיחורור או אירגון טרור? האם התכוון נתניהו החכם לומר כי הטרוריסטים הפלסטיניים אינם בסדר כשהם הורגים נשים וילדים, אבל הם בסדר גמור כשהם הורגים חייל-טרמפיסט? (כך הבנתי מבריו). האם התמיכה הישראלית המאסיווית במישטר הרצח של אנטואויו סומוזה בניקראגוזה היתה בסדר, בעוד שתמיכת הערבים במישטר הסרביניסטי השמאלי, שבא במקומו, הוא מעשה טרוריסטי? האם הטרוריסטים שהשיגו את עצמאות אלג'יריה פסולים, ואילו הטרוריסטים שהשיגו את עצמאות קניה כשרים? מה ההבדל בין איש הקג"ב, המממן את הטרוריסטים החר חמים להשגת עצמאות נאמיביה מידי המישטר הנאצי של דרום-אפריקה (ידידנו), ובין איש הסייאייאי, הממן את הטרוריסטים הלוחמים בממשלת אנגולה?

האם באמת אפשר להשוות את הטרוריסטים הבאסקיים, שלחמו לחרות עמם (ושרובם הפסיקו את המאבק האלים ברגע שהשיגו אוטונומיה סכירה) עם הקבוצות המטרופות של באדר-מיני-הוף בגרמניה והבריגדות האדומות שבאטליה? מהו ההבדל בין "הנוקמים" היהודיים, שהרגו נאצים בשליה מילחמת-העולם (ולא פעם טעו בכתובת), ובין הטרוריסטים הארגמניים, המי בקשים לנקום בתורכים את שואת עמם?

כל אלה שאלות מעניינות. אולי הן מעבר ליכולת האינטלקטואלית של שגרירנו בא"ם, אבל אהוד יערי בוודאי מסוגל לנסח אותן.

יערי הבין היטב שתוכנית זו באה לטרפד את רעיון ההידברות בין מדינת-ישראל ואש"ף, לשם השגת הסדר-שלום. רעיון שרבים באירופה ובארצות-הברית דוגלים בו עכשיו. האם טרר ריסט בלתי-נראה הצמיד אקרה לרקתו, והכריח אותו להשתתף בזימה זו? **אורי אבנרי**

להדחתו של **אורי פורת**, מנכ"ל הרשות — הוא לא יודח.

בחורשים האחרונים נברו ההתלחשויות והפירסומים על כך שאשי הליכוד אינם מרוצים מתיפקודו של המנכ"ל, איש מילגתם, ושהם שוקלים להדיח אותו. טענו שיש מגעים קרחתניים בין אנשי-הליכוד בכירים לבין אנשי מערך, בכירים לא פחות, בקשר לעיסקת-חבילה, שלפיה יוכל הליכוד להחליף את פורת באיש אחר משלו, ותמורת זאת "יתן" הליכוד למערך לבחור איש משלו למישרת מנהל-הטלוויזיה. במסגרת זו טענו אנשים שונים באוזני בכירי הליכוד כי פורת חצה את הקווים ונעשה איש שמאל, כי הפך לאש"פיסט, ועוד כהנה וכהנה. חלק מחברי מליאת רשות השידור ניסו לאסוף 21 חתימות, שבעורתן אפשר יהיה להביע אי-אמון במנכ"ל, אך כל זה לא עזר. בכירי הליכוד החליטו שפורת יישאר בתפקידו. כפגישה שהתקיימה בין **יצחק נבון** לרונני מילוא הודיע סגן שרהחוק ששרי-הליכוד החליטו להשאיר את פורת, ולתת למערך להציע מועמד משלו לניהול הטלוויזיה.

מתנגדי פורת אומרים שהוא התייצב אצל יצחק שמיר והבטיח לו להיות בסדר ולחזור לחיק הליכוד. תומכיו יכולים שוב להרים את הראש בגאוה.

שרים נבון (מימין) ורובנישטיין (משמאל) טלוויזיה בתשלום:

מרואיין מנע

רכוכי חלבי, ולאיתוקפני

תוקפני מכחינה פוליטית, ולא עלה על דעתנו לפסול את הראיין מהסיכות שהוא ציין אותן. לדיברי אגמון, התוכנית שלו היא אישית ואינה נוגעת. בדרך-כלל, לנושאים אקטואליים, לכן היא מוקלטת זמן רב לפני שידורה ברדיו.

אגמון ראיין השבוע את שרהביטחון לשעבר, משה ארנס. ארנס אמר שרדעתו צריכה הממשלה לצמצם את מעורבותה בחברות הממשלתיות. אגמון שאל אם הוא היה מוכר את שסק לחברה פרטית, ארנס השיב בחיוב. אגמון שאל אם היה מוכר גם את גליציה"ל וגם על טאלה זו השיב ארנס: "בהחלט כן". ארנס הוסיף אמר שחשב כך גם כאשר היה שרהביטחון, שהתחנה הצבאית היתה בחסות מישרדו.